

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 18.09.2022 – XXV Niedziela zwykła	
9:30	Z okazji 15 rocznicy ślubu
11:00	+Justyna Kleczaj (Greg. 18)
12:30	1 +Anna Rzeszewicz o zbawienie duszy zmarłej 31.01 tego roku 2 DK
18:00	+Wanda; o szczęśliwy powrót do Polski dla Grzegorza i o Boże błogosławieństwo dla wszystkich przyjaciół w Irlandii
Poniedziałek 19.09.2022	
19:00	Justyna Kleczaj (Greg. 19)
Wtorek 20.09.2022	
19:00	+Justyna Kleczaj (Greg. 20)
Środa 21.09.2022	
19:00	+Justyna Kleczaj (Greg. 21)
Czwartek 22.09.2022	
19:00	+Justyna Kleczaj (Greg. 22)
Piątek 23.09.2022	
19:00	1 +Justyna Kleczaj (Greg. 23) 2 Za Rogera o umocnienie wiary, nadziei, miłości i łaskę uzdrowienia
Sobota 24.09.2022	
17:00	+Justyna Kleczaj (Greg. 24)
Niedziela 25.09.2022 – XXVI Niedziela zwykła	
9.30	+Justyna Kleczaj (Greg. 25)
11.00	Intencja wolna
12.30	+Józef o pokój wieczny
18.00	Z okazji dnia urodzin za Rogera o potrzebne łaski i łaskę zdrowia

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY
ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
ks. Wadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
Telefon do biura: 087 239 3235
www.kosciol-dublin.pl
e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

XXV Niedziela w ciągu roku

18.09.2022

NIEDZIELNA EWANGELIA (Łk 16,1-13)

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Pewien bogaty człowiek miał rządcę, którego oskarżono przed nim, że trwoni jego majątek. Przywołał go do siebie i rzekł mu: "Cóż to słyszę o tobie? Zdj sprawę z twego zarządu, bo już nie będziesz mógł być rządcą". Na to rządcą rzekł sam do siebie: "Co ja pocznę, skoro mój pan pozbawia mnie zarządu? Kopać nie mogę, żebrać się wstydzę. Wiem, co uczynię, żeby mnie ludzie przyjęli do swoich domów, gdy będę usunięty z zarządu". Przywołał więc do siebie każdego z dłużników swego pana i zapytał pierwszego: "Ile jesteś winien mojemu panu?". Ten odpowiedział: "Sto beczek oliwy". On mu rzekł: "Weź swoje zobowiązanie, siadaj prędko i napisz: pięćdziesiąt". Następnie pytał drugiego: "A ty, ile jesteś winien?". Ten odrzekł: "Sto korcy pszenicy". Mówi mu: "Weź swoje zobowiązanie i napisz: osiemdziesiąt". Pan pochwalił nieuczciwego rządcę, że roztropnie postąpił. Bo synowie tego świata roztrośniejsi są w stosunkach z ludźmi podobnymi sobie niż synowie światła. Ja także wam powiadam: "Zyskujcie sobie przyjaciół niegodziwą mamoną, aby gdy wszystko się skończy, przyjęto was do wiecznych przybytków. Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie. Jeśli więc w zarządzie niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, prawdziwe dobro kto wam powierzy? Jeśli w zarządzie cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, kto wam da wasze? Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie".

KOMENTARZ DO EWANGELII

Ostatnie akapity dzisiejszej ewangelii zawierają, jak się wydaje, bardzo surowe napomnienie Jezusa. Kategorycznie karci On rozdwojenie ludzkiego serca: nie możecie służyć Bogu i mamonie. Szczery rachunek sumienia musiałby zapewne każdego z nas wprowadzić w niemałe zakłopotanie. Komu bowiem z nas nie zdarza się targować z Panem Bogiem o Jego wolę, Jego prawo? Kto z nas nie wybiera od czasu do czasu światowych zysków czy przyjemności kosztem czystego sumienia? Komu z nas nie zdarzyło się upaść, w jakiejś życiowej sytuacji nie zdradzić Chrystusa?

Na szczęście, słów Pisma Świętego nie wolno wyrywać z kontekstu! Każdemu, kto zauważa, z jaką trudnością przychodzi nieraz zachować wierność Bogu, przychodzi z pomocą chociażby święty Paweł. Ubolewa on w Liście do Rzymian: stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło (Rz 7, 21).

Nie chodzi zatem o bezgrzeszność, doskonałość, która wpędzić by nas mogła w samouwielbienie. Liczy się raczej szczere pragnienie dobra, determinacja w dążeniu do świętości. Nie bezwolna zgoda na grzech, lecz ciągły wysiłek podnoszenia się z niego. Nie staniemy się sługami Złego, póki konsekwentnie odwracamy się będziemy do niego plecami. Dopóki grzech będzie raczej „wypadkiem przy pracy” niż naszą drugą naturą.

Komentarz został przygotowany przez [Bractwo Słowa Bożego](#)

KALENDARZ LITURGICZNY

21 września 2022 - Święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty

BIURO DUSZPASTERSTWA

Biuro duszpasterstwa: prosimy kontaktować się telefonicznie, przez email lub bezpośrednio od poniedziałku do piątku po Mszy wieczornej.

KOLEKTA NIEDZIELNA - 11.09.2022

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane
525€	280€	115€	25€

21 września - Święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty

Ewangelisci Marek i Łukasz nazywają Mateusza najpierw "Lewi, syn Alfeusza" (Mk 2, 14; Łk 5, 27), dopiero później w innych miejscach wymieniane jest imię Mateusz. Prawdopodobnie Chrystus powołując Lewiego nadał mu imię Mateusz. Imię to nie należy do często spotykanych w Piśmie świętym. Pochodzi ono z hebrajskiego *Mattaj* lub *Mattanja*, co po polsku oznacza "dar Boga" (Teodor, Deusdedit, Bogdan).

Mateusz był Galilejczykiem. Jego pracą było pobieranie ceł i podatków w Kafarnaum, jednym z większych handlowych miasteczek nad jeziorem Genezaret. Pobierał tam opłaty za przejazdy przez jezioro i przewóz towarów.

Mateusz przekazał wiele szczegółów z życia i nauki Jezusa, których nie znajdziemy w innych Ewangeliach: np. rozbudowany tekst Kazania na Górze, przypowieść o kłakolu, o ukrytym skarbie, o drogocennej perle, o dziesięciu pannach. On jeden podał wydarzenie o pokłonie Magów i rzezi niewiniątek, o ucieczce do Egiptu, a także wizję sądu ostatecznego.

Mateusz udał się później między pogan. Ojcowie Kościoła nie są zgodni dokąd. Wyliczają Etiopię, Pont, Persję, Syrię i Macedonię. Najbardziej prawdopodobna jest jednak Etiopia. Relikwie Mateusza miały być przewiezione ze Wschodu do Paestum (Pasidonii) w Italii. Jego ciało przewieziono do Italii w X w. Znajduje się ono obecnie w Salerno w dolnym kościele, wspaniale ozdobionym marmurami i mozaikami. Miejsce to nie stało się jednak powszechnie znanym sanktuarium. Mateusz uznawany jest za męczennika.

Z apokryfów o Mateuszu dochowały się jedynie tzw. *Ewangelia* (inna, oczywiście) i *Dzieje*. Pierwszy utwór nieznanego autora pochodzi z VI w. i zdradza duże zapożyczenie w *Protoewangelii Jakuba* (aż 24 rozdziały są niemal identyczne). Pozostałe rozdziały tej Pseudo-ewangelii zawierają w sobie tak wiele cudowności i legend, że nie stanowią wiarygodnego źródła.